

Ἱερὰ τοῦ Διονίου τοῦ ἦσαν ἰδίως τὸ κλῆμα
καὶ ὁ ἀειθαλής κισσός, ἐκ δὲ τῶν ζώων ὁ πάν-
θηρ, ὁ λύκος, ἡ τίγρις καὶ ἄλλα.

Ὁ Διόνυσος ἐλατρεύετο καθ' ἅπασαν τὴν
Ἑλλάδα καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ ὄρος Κιθαιρῶνα.
Ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ τὰ Διονύσια ἐτανηγυρίζετο
μετὰ μεγάλης ἐξαιρέτως πομπῆς ἐν Ἀθῆναις.
Τὰ μεγάλα Διονύσια ἐτελοῦντο τὸ ἔαρ μετὰ
λαμπροτάτης λιτανείας.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

Ἐκ μικρῶν σταγόνων
Πιπτουσὼν συχνῶς
Γίνεται εὐκόλως
Ὁ ὠκεανός.

Ἐκ δὲ κόκκων ἄμμου,
Κἂν μικρῶν πολλὰ,
Γίνονται 'πὶ τέλους
Ὅρη ὑψηλά.

Ἐκ στιγμῶν δὲ πάλιν
Τῶν οὐτιδανῶν
Γίνεται τοῦ χρόνου
Σύμπας ὁ αἰὼν.

Οὕτω παρομοίως
Σφάλματα μικρὰ
Κατ' ὀλίγον φέρουν
Πάθη τρομερά.

Αἱ καλαὶ δὲ πράξεις,
Ὅσον εὐτελεῖς,
Γίνονται αἰτίαι
Ἠδονῆς πολλῆς.

A.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ,

Ἡ μετριοφροσύνη τῆς ἀληθοῦς σοφίας. Ἐν
τῇ ἱστορίᾳ τῆς Περσίας τοῦ Μάλκωλμ ἀ-
παντῶμεν τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον. Ὁ Ἀβού Γιου-
σούφ, ἀρχιδικαστὴς τοῦ Βαγδατίου κατὰ τὴν
βασιλείαν τοῦ Καλίου Ἀδῆ, ἐν τινὶ δίκῃ με-
τὰ μακρὰν καὶ υπομονητικὴν ἔρευναν τῶν γε-
γονότων ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ ἀνεπάρκεια τῶν γνώ-
σεων τοῦ δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ δώσῃ ἀπόφασιν
ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

«Παρακαλῶ,» εἶπε τότε, εἰς τῶν παριστα-
μένων ἀδελφῶν εἰρωνευόμενος, «μήπως ὁ Καλί-
φης σὰς πληρόνει διὰ τὴν ἀμάθειάν σας ;»

«Ὅχι» ἀπήντησεν ὁ ἀρχιδικαστὴς ἡπίως,
«πληρόνομαι δι' ὅσα γνωρίζω. Ἐάν ὁ Καλίφης
ἤθελε νὰ μὲ πληρώσῃ δι' ὅσα ἄγνωσθ, ἔλοι οἱ
θησαυροὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ θά ἦσαν ἀνε-
παρκεῖς πρὸς ἀνταμωβὴν μου».

~~~~~

Εὐγνωμοσύνη. Ἐάν ἔχῃς ὀλίγην εὐγνωμο-
σύνην μὴ προσπαθῇς νὰ τὴν ἐλαττώσῃς διὰ
γογγυσμῶν. Ἐάν ἔχῃς ἀρκετὴν μὴ καθιστᾷς
αὐτὴν ἀνεπαρκῆ κρύπτων αὐτήν. Ὅστις δὲν
δεικνύει εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ ἐλάχιστον ἀγα-
θόν, τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει, δεικνύει ὅτι εἶναι
ἀνάξιος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἀγαθοῦ.

~~~~~

Ἡ Ἱερὰ Γραφὴ καὶ ὁ Πολικὸς ἀστήρ. Ὅ-
πως ὁ πολικὸς ἀστήρ εἶναι ὁ μόνος ἀσφαλὴς ὁ-
δηγὸς τοῦ ναυτιλλομένου πρὸς τὸν λιμένα ὅπου
ἐπιθυμεῖ νὰ πλεύσῃ, οὕτως ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ
εἶναι ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἀμαρτωλοῦ εἰς τὸν ἀσφαλὴ
λιμένα τῆς αἰωνίας ζωῆς.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι ἄψυχον πλὴν τρέχω εἰς τῶν πόλεων τοὺς δρόμους,
Καὶ ἐνῶ τινὲς μὲ παίζουν ἄλλους κύνῃν ἐντρόμους.
Εἰς τοὺς οἴκους ὅταν ἔμβω τὰ μικρὰ διασκεδάζω,
Ὅμως τοὺς γονεῖς ἐνίοτε, ὡς φαίνεται, πειράζω!
Διὰ τοῦτο μετάρπάζουν κ' εἰς ἐρμάρια μὲ κρύπτουν,
Ἡ ἐνίοτε 'ς τοὺς δρόμους ἢ ἄλλου ποῦ μὲ ἐκρίπτουν.
Στοῦ Δουνάβεως τὰς ὄχθας καὶ εἰς μέρη τῆς Ἀσίας
Ταραχὴν μεγάλην φέρω, προξενῶ ἀνησυχίας,
Ὅμως πάλιν μὲ ζητοῦσιν, μ' ἀγαποῦν καὶ μ' ἀγοράζουν,
Ἐξ Ἀμερικής μὲ φέρουν κι' ὅπου μ' εὗρουν μὲ συνάζουν.
Τὴν γῆν ὅλην περιβάλλω μετ' ἀτμοῦ συνηνωμένον,
Πλὴν κ' ἐντὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ σου μὲ εὐρίσκεις κεκρυμ-
μένον
Ἀναγνώστα ! δὲν μὲ ἤρως μετὰ τόσας ἐξηγήσεις;
Στὴν Γεωμετρίαν τρέξον ὅπου θά μὲ ἀπαντήσῃς.

A.

—o—

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ
αἰνίγματος.

ΑΛΑΣ, ΛΑΣ, ΑΣ.

Τὸ ἔλυσαν ἐξ Ἀθηνῶν μὲν οἱ Γεωρ. Α. Γαυριλάκης
καὶ Ι. Α. Γρηγοριάδης ἐκ Πατρῶν Ἀνδ. Ἰωαννίδης,
Δημ. Γούναρης καὶ Χρῆστος Α. Βλάχος, ἐκ Πειραιῶς
Ἀδαμ. Πάτρας, ἐκ Σύρου Γεωρ. Μαρκόπουλος Α. Α. Βα-
φιαδάκης καὶ Γεωρ. Τριπούσης, ἐξ Ὑδρας Ι. Π. Τζάβας
καὶ Δ. Ν. Φαμελιάρης, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Μαρία
Ι. Δραγάτση, ἐκ Χίου Γεωρ. Ι. Παπαζῆς καὶ ἐκ Κύπρου
Νήφων Θεμόπουλος. Γ. Ι. Καραγιαννόπουλος, ἐξ Ἀγ. Γεωρ.

~~~~~

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1) Ποῖος ποταμὸς ἀναφερόμενος ἐν τῇ Ἱερᾷ Γραφῇ
διαίρεται εἰς τέσσαρας κλάδους ;

2) Τρεῖς ἄνθρωποι ἐνήστευσαν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡ-
μέρας. Τίνες ἦσαν ;

3) Τίς πολεμήσας μόνος κατὰ τριακοσίων ἐφόνευεν
αὐτοὺς πάντας ;